

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00', sáng thứ Tư, ngày 13/09/2023

*****

PHÁP SU TỊNH KHÔNG GIA NGÔN LỤC

Phần 3 Chương 3

NÓI RÕ VỀ PHƯƠNG PHÁP TU TRÌ

(BÀI BA)

Chúng ta trải qua nhiều năm tháng tu hành thì chúng ta sẽ cảm nhận được giá trị sâu sắc của việc lựa chọn pháp tu. Ngày nay, nhiều người chỉ tu trên hình tướng, Hòa Thượng Tịnh Thuận từng nhắc nhở chúng ta: *“Đừng tu danh tu lợi”*. Mục đích của việc tu hành là chúng ta hàng phục tập khí, phiền não, tâm chúng ta quay về với tự tánh thanh tịnh. Nếu chúng ta tu hành để người khác cúng dường, cung phụng thì chúng ta đã *“tu danh tu lợi, tu gian tu dối”*. Nếu chúng ta *“y giáo phụng hành”* thì pháp sẽ không bao giờ mệt, sẽ không có thời kỳ Mạt pháp. Người ngày nay qua loa, tùy tiện nên họ làm hỏng tâm thanh tịnh của chính mình. Hòa Thượng nhắc: ***“Chúng ta phải ngày ngày học tập, thúc liễm thân tâm để chúng ta nâng cao cảnh giới”***.

Một người học trò của tôi nói, họ vừa nhận ra là họ bị một người lừa gạt. Người thích nghe gạt, không thích nghe khuyên thì họ sẽ bị gạt, người chỉ thích nghe khuyên không thích nghe gạt thì sẽ không bị gạt. Người ngày nay rất cần người làm ra tấm gương, làm ra biểu pháp. Đây là bổn phận, trách nhiệm, nghĩa vụ của chúng ta. Sứ mạng của chúng ta lần này đến đây là để hy sinh, để phục vụ chúng sanh. Tôi cảm thấy, chúng ta hy sinh phụng hiến vì chúng sanh thì chúng ta sẽ không có một chút thiệt thòi nào! Hàng ngày, khi tôi nhìn thấy Website ***“Tinhkhongphapngu.net”*** có hàng chục nghìn lượt xem, hàng trăm người Online, tôi cảm thấy rất vui vì vẫn còn rất nhiều người nghe, tiếp nhận, cần cầu những lời khuyên chân thật của Hòa Thượng.

Hòa Thượng nói: ***“Người thiện căn lợi trí rất ít vậy thì chúng ta có thể làm được bậc thiện căn lợi chí không? Việc này không khó! Điều kiện thứ nhất đó là chúng ta phải tan nhạt với tâm danh lợi. Trong cuộc sống hàng ngày chúng ta phải dễ dàng biết đủ, nếu chúng ta chỉ cần “trà thô, cơm đạm” thì đời sống của chúng ta sẽ tự tại”***. Chúng ta *“biết đủ”* thì chúng ta sẽ không cần cầu cho mình mà chúng ta chỉ hy sinh phụng hiến vì chúng sanh. Nhiều người thâm nghiên kinh giáo nhưng họ vẫn không thể có nội tâm tự tại, an lạc.

Hòa Thượng nói: ***“Điều kiện thứ hai là chúng ta phải gặp được thiện tri thức. Nếu chúng ta không gặp được thiện tri thức mà chúng ta gặp được Phật pháp thì chúng ta phải trân trọng, nỗ lực tu học”***. Tôi được gặp Phật pháp rất sớm,

khi còn nhỏ, tôi thường đi theo bà nội ăn chay, niệm Phật. Khi tôi lớn lên, niềm tin trong tôi mất dần, đã có lúc tôi hoàn toàn mất đi niềm tin vào Phật pháp. Tôi may mắn có một chút thiện căn, tôi rất sâu sắc cảm nhận giá trị của cuốn **“Nhi đồng học Phật”**, trong cuốn sách này, phần mở đầu câu có câu: **“Phật dạy, mọi người đều có thể thành Phật, chỉ cần chúng ta tư tưởng thuần khiết, bỏ ác làm thiện”**. Tôi muốn chia sẻ với mọi người về cuốn sách **“Nhi đồng học Phật”** để chính tôi có cơ hội được học tập nên năng lực của tôi ngày càng được nâng cao. Khi tôi được tiếp nhận đĩa Hòa Thượng, tôi rất hoan hỷ, khi đó tôi còn áp lực về cơm áo, gạo tiền nhưng ngay khi đi làm về là tôi lại ngồi nghe đĩa. Tuy tôi không được trực tiếp gặp Hoà Thượng nhưng tôi được nghe đĩa của Ngài cũng chính là tôi đã gặp được thiện tri thức. Chúng ta nghe lời làm theo thì chính chúng ta có lợi ích và mọi người cũng có lợi ích.

Hòa Thượng nói: **“Chúng ta làm được hai điều kiện này một cách trường kỳ cho dù chúng ta là người độn căn thì chúng ta cũng trở thành bậc lợi căn, chúng ta từ người ngu si cũng biến thành người có trí tuệ. Ngài Châu Lợi Bàn Đà đã làm ra thí dụ rất tốt cho chúng ta!”**. Ngài Châu Lợi Bàn Đà sau một thời gian học tập đã từ người độn căn, khó dạy trở thành người lợi trí, từ phàm phu chúng được quả A-La-Hán.

Hôm qua, tôi phải mang một cái mô-tơ cũ đi sửa vì khi hoạt động nó kêu rất to, sau khi sửa xong chiếc mô-tơ đã hoạt động tốt, không còn phát ra tiếng ồn ào. Chiếc mô-tơ đã cũ nhưng nó vẫn đang miệt mài làm việc và không phát ra tiếng kêu. Chúng ta cũng có thể rút ra bài học từ việc này! Người xưa dạy chúng ta: **“Nhân đao vô cầu phẩm tự cao”**. Con người không còn mong cầu thì giá trị, phẩm đức của người đó sẽ được nâng cao. Lời dạy của người xưa giống như khuôn vàng, thước ngọc cho chúng ta. Chúng ta phải được nhắc nhở một điều hơn 300 lần thì chúng ta mới có thể nhớ.

Chúng ta phải có niềm tin là chúng ta sẽ không mãi mãi là người hạ căn, người hạ căn cũng có thể trở thành người căn tánh thượng căn. Mỗi người đều có thể làm được, điều kiện đầu tiên đó là chúng ta phải đấm bạc với danh lợi. Trong cuộc sống hàng ngày, ngay đến **“thật danh, thật vọng”**, chúng ta cũng không cần! Thí dụ, năng lực của chúng ta xứng đáng được ở một chức vụ, người khác cần cầu chúng ta làm chức vụ đó nhưng chúng ta cũng không tham cầu. Chúng ta không đủ năng lực làm một việc mà chúng ta muốn làm việc đó thì đây là chúng ta đang **“ảo danh, ảo vọng”**. Có người nói với tôi, họ thích làm quản lý, làm lãnh đạo, tôi nói, họ muốn làm quản lý thì trước tiên họ phải làm tốt việc của chính mình. Nếu chúng ta không đủ năng lực mà chúng ta muốn làm lãnh đạo thì chúng ta sẽ làm **“hư bột, hư đường”**, chúng ta làm đường, bột trộn lẫn vào nhau thì chung sẽ không còn sử dụng lại được.

Hòa Thượng nói: **“Đạo” chính là chúng ta giữ tâm Đại Bồ Đề hay chính là chúng ta dùng tâm đại từ, đại bi yêu thương, giúp đỡ tất cả chúng sanh vô điều kiện. Chúng ta có tâm này nhưng chúng ta không hành động thì tâm chúng ta**

vẫn là rỗng không, chúng ta phải thực tiễn tâm này, chúng ta làm việc cụ thể thì chúng ta mới đang hành Bồ Tát Đạo!". "Hành Bồ Tát Đạo" là chúng ta thực tiễn Lục Độ Ba La Mật. "*Lục Độ Ba La Mật*" là sáu phép tu của Bồ Tát: "**Bố thí, trì giới, nhẫn nhục, thiền định, tinh tấn, trí tuệ**". Chúng ta vẫn ngày ngày đứng trước Phật phát nguyện: "*Chúng sanh vô biên thế nguyện độ, phiền não vô biên thế nguyện đoạn*" nhưng chúng ta không thật làm. Hòa Thượng nói: "**Hàng ngày chúng ta phát nguyện mà chúng ta không làm thì đó là chúng ta đang gạt Phật. Mỗi ngày chúng ta vẫn lên gạt Phật hai lần, thậm chí hôm nào rảnh chúng ta lên gạt Phật đến lần thứ ba!**". Chúng ta đang ngày ngày lên gạt những bức tượng Phật làm bằng xi- măng.

Chúng ta bố thí tiền bạc, vật chất là chúng ta bố thí vật ngoài thân, đây chỉ là việc nhỏ. Chúng ta chân thật bố thí là chúng ta bố thí đi tập khí, phiền não của chính mình. Chúng ta bố thí nhưng không cần trọng thì chúng ta sẽ làm người khác tăng thêm lòng tham. Nhiều người tổ chức tặng tiền, thức ăn một cách tùy tiện khiến cho mọi người đến tranh nhau, giành giật. Chúng ta đừng làm những việc để biểu diễn mà chúng ta phải làm những việc thiết thực cho chúng sanh.

Hòa Thượng nói: "*Trên "Kinh Hoa Nghiêm" nói đến Mười Độ, ngoài sáu độ của Lục Độ còn có thêm bốn độ đó là phương tiện, nguyện, lực, trí. Nội dung của Lục Độ hay Thập Độ đều như nhau, Thập Độ quy nạp lại chính là Lục Độ, Lục Độ diễn rộng ra chính là Thập Độ*". Chúng ta dùng cách để dẫn chúng sanh đến với chân tâm của họ thì đó là chúng ta đang dùng phương tiện. Chúng ta làm chúng sanh tăng thêm "*tự tư tự lợi*", "*danh vọng lợi dưỡng*" thì đó không phải là chúng ta dùng phương tiện. Hàng ngày, chúng ta chỉ cần thực tiễn "*Lục Độ*" là được! Có người bỏ tiệm vàng để họ xuất gia nhưng khi ăn hoa quả, họ vẫn bắt tri, bắt giác chọn một trái chuối to hơn để ăn. Đây là họ vẫn còn tâm tham. Phật dạy chúng ta phải bỏ đi tâm "*tham*". Chúng ta bỏ đi tâm "*tham*", nhưng chúng ta vẫn có thể dùng vật chất để lợi ích chúng sanh. Cuối tuần này, chúng ta tổ chức "*Lễ tri ân Cha Mẹ, vợ chồng*" ở nhà hát Trưng Vương, thành phố Đà Nẵng, chúng ta có tiền thì chúng ta mới thuê được hội trường.

Hòa Thượng nói: "*Trong cuộc sống thường ngày, trong đời nhân xử thế tiếp vật chúng ta phải chân thật làm được Bố Thí Ba La Mật. Việc làm của chúng ta rất ráo, viên mãn thì đây được gọi là lục chủng viên mãn. Chúng ta bố thí vô điều kiện không dính tướng thì đây gọi là bố thí viên mãn*". "*Ba La Mật*" là đáo bỉ ngạn. "*Đáo bỉ ngạn*" là đến bờ bên kia, nghĩa là chúng ta làm mà chúng ta không vướng bận. Chúng ta làm mà chúng ta còn có điều kiện thì chúng ta đã dính tướng. Thí dụ, chúng ta tặng rau cho mọi người mà chúng ta muốn người khác nhớ đến mình thì chúng ta đã sai.

Hòa Thượng nói: "*Trên "Kinh Bát Nhã" nói: "Tam luân thể không", người bố thí, người nhận bố thí, vật bố thí đều trống không. Đây chính là chúng ta không chấp trước việc làm, không chấp trước người làm và người được nhận. Chúng*

ta làm được bố thí tam luân không tịnh thì chúng ta đã bố thí được viên mãn”. Chúng ta tổ chức lễ tri ân ở những hội trường đẹp nhất vì chúng ta muốn dành điều kiện tốt nhất để những người con mời Cha Mẹ đến tri ân. Tôi không gọi điện mời ai, mọi người chỉ giới thiệu về chương trình trên các trang mạng xã hội nhưng người đến dự luôn đông gần kín hội trường. Người tổ chức, người đến tham gia không gặp mặt nhau nhưng mỗi người đều tự có niềm vui trong nội tâm. Khi chúng ta tổ chức lễ tri ân ở Sài Gòn, tôi đang ở trên sân khấu thì có một người lên đưa cho tôi một chiếc hộp rất nặng, khi đó tôi không tiện từ chối nên tôi đưa cho một người mang xuống. Khi chúng ta mở chiếc hộp ra thì bên trong có rất nhiều hộp sữa, mọi người không cần phải tặng quà tốn kém như vậy. Chúng ta nên từ chối mọi quà tặng, chúng ta chỉ cần mọi người trở thành người con hiếu hạnh, chỉ cần gia đình họ hạnh phúc là được!

*****

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy có thể còn sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!